

ligevel er lidt bedre at være gift end at bo sammen, i hvert fald skal de, der bliver gift og ændrer deres navn, ikke betale noget, men det skal de andre.

Kl. 11.00

Vi synes, det er en lemfældig omgang med principper, og vi må ærligt indrømme, at hvis man sidder og ser på det her og læser den her lov, så må man komme dybt i tvivl om, hvorvidt regeringen egentlig mener det her princip særlig alvorligt. Dansk Folkeparti må jo juble, det hørte vi også ordføreren gøre, så de har jo sådan set ikke noget forklaringsproblem i den her sag.

Vi synes så, at gebyr i det hele taget er meget fornuftigt. Vi synes så, at det havde været relevant at tage op i forbindelse med den revision, vi har planlagt. Nu kommer det så her over hals over hoved. Men gebyr er jo meget fornuftigt, fordi man går ind og siger, at de sagsomkostninger, der er – og der har været en eksplosion i antallet af ansøgninger – skal dækkes.

Men hvad sker der så? Så er der noget værre mystifistisk noget med, at de penge, der kommer ind i kraft af gebyret, så åbenbart ikke lander der, hvor man har udgifterne til sagsbehandlingen. Vi må jo spørge, om det nu endnu en gang er regeringens skattestop, der forårsager de her meget mærkelige transaktioner, som tvinger os ud i en konstruktion, hvor vi opkræver penge hos borgerne, fordi vi skal dække sagsomkostningerne, men hvor pengene bare ikke lander hos dem, der har sagsomkostningerne, men lander i statskassen, og de, der sidder og har sagsomkostningerne, må jo spørge sig selv, hvad meningen er, og hvor mange kroner de mon ser af de penge, der kommer ind.

Jeg synes, det er en meget mystisk konstruktion, og et eller andet sted er det vel bare endnu et bevis på, at det her skattestop er et værre cirkus, som ikke er til gavn for nogen i det her land.

Alt i alt siger Det Radikale Venstre nej til det her lovforslag. Processen var elendig, og indholdet er ikke godt, for selv når man gerne vil have gebyrer, fordi det er fornuftigt, så er det her simpelt hen helt forkert skruet sammen.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Nu stillede fru Charlotte Fischer jo en række spørgsmål til mig, så vil jeg selvfølgelig gengælde tjenesten og venligheden. Så jeg vil spørge, om ikke fru Charlotte Fischer et eller andet sted anerkender, at der er forskel på det at være samboende, det at være kæreste med nogen, og så

det at indgå i et ægteskab. Det er trods alt noget, som forpligter noget mere, der ligger jo også de løfter i det, som der nu engang gør. Kan fru Charlotte Fischer derfor ikke se eller i det mindste anerkende, at ægteskabet er en mere forpligtende størrelse end så mange andre forhold her i livet. Er Det Radikale Venstre ikke enig i det?

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg respekterer fuldt ud, at man kan have den holdning. Det, jeg siger, er ikke udtryk for en despekt for, at nogen synes, det er bedre med ægteskab. Jeg må bare for mit eget vedkommende og for Det Radikale Venstre sige, at det altså er det rene vås. Lad mig tage eksemplet: Hvordan skal man sidestille dem, der har boet 30 år sammen under samme tag, med dem, der på tredje år lever i tredje ægteskab? Hvordan er det lige med forpligtelsen, hvordan kan man sammenligne det? Det siger da ingenting.

Jeg har fuldstændig respekt for, at folk synes, at de gerne vil giftes, og at det skal ske i en kirke og med en præst og alt muligt, men man kan da ikke på den måde gå ind og kvalificere det og sige, at det er mere forpligtende. Det er da noget inderligt vås, hvis man går ud og ser på virkeligheden.

Folk bliver jo altså desværre også skilt, og det, at man bor sammen, frem for at man er gift, siger efter min bedste overbevisning ikke noget om, hvorvidt man har forpligtet sig, og hvor meget man har forpligtet sig.

Kl. 11.05

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Men anerkender Det Radikale Venstre ikke, at der trods alt ligger et løfte i det, at man indgår i et ægteskab? Det løfte ligger der jo ikke på samme måde, når man er samboende eller man er et kærestepar. Hele den proces, der er omkring ægteskabet, illustrerer jo også, at den forpligtelse i højere grad indgår, og hvis folk ønsker den forpligtelse, så kan de jo vælge at få den.

Derfor kan jeg ikke forstå, hvorfor Det Radikale Venstre ikke vil anerkende, at der selvfølgelig er en forskel på de to ting. Anerkender man, at man må have synspunktet, så synes jeg, det er rigtig godt. Jeg anerkender også, at man må have et andet synspunkt, men kan man ikke se, at der selvfølgelig er en forskel, og at det ikke handler om, at noget er finere eller mindre fint end noget andet, men at der altså er en forskel,